

2000 7

Piciban

Spisal

©ton Zupancic

22

W. J. L. G.

1850

John J. ...

OTON ZUPANČIČ

CICIBAN

IN SE KAJ

*ANNA REIT ANGLJETIČ, AJA REIT

TISKALA „UČITELJSKA TISKARNA“

OTON ŽUPANČIČ

CICIBAN

IN ŠEKAJ

V LJUBLJANI

1915

OTON ŠUPANČIČ

GICIBAN

IN ŠE KAJ

IZDALA IN ZALOŽILA
„O M L A D I N A“

Veseli koledniki.

Čase pregledujemo,
zase koledujemo
in za lepo leto mlado
preobračamo navado:
nič od vas ne prosimo,
mi darove nosimo,
meh za smeh in vrečo sreče
Ciciban za nami vleče,
ne za hišo zidano,
le za voljo židano!

Žalostni koledniki.

V dve gubé vsi hodimo,
Milo Jero vodimo,
venomer se cmiha, joče,
Bog ga vedi, kaj si hoče;
radi jo spečali bi,
dober kup jo dali bi:
kdor naprti jo na rame,
za nameček naj si vzame
še čmerike butaro,
kisa polno čutaro!

Častitljivi koledniki.

Staro šego hranimo,
novo leto znanimo :
mladi Božič in Marija
bodi naša tovaršija ;
dani so obeti nam,
zlata zvezda sveti nam,
njene se držimo poti,
da nas zloba ne zaloti
starega prismodeža
kruteža Herodeža.

Dedek Samonòg.

Pase dedek Samonòg,
čredo vrača skok na skok,
ovce bele, koze črne;
kadar čredo vso zavrne,
kadar čredo vso napase,
druga noga mu izrase.

Otroci spuščajo mehurčke.

Solnce, zemlja, mesec
vrté se brez kolesec,
letijo brez peresec,
v nebó se točijo,
na vejo skočijo,
brez poka počijo.

Postovka.

Kako pa postovka leta ?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako postovka leta,
nebeški strop ometa.

Kako pa postovka kroži ?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako postovka kroži,
čez svet peroti proži.

Kako pa postovka melje ?
Tako-le, tako-le, tako-le,
tako postovka melje,
na zemljo ništro stelje.

Kadar se Ciciban joče.

Ciciban se cmeri
za dve mili Jeri.
Hitro, hitro meh za smeh,
vleci ga po vseh koteh,
mêči ga ob tla, pod strop,
in ob steno, hop, hop, hop!
Pok! — se meh razpoči,
smeh iz njega skoči.

Ples kralja Matjaža.

Enkrat naprej, enkrat nazáj —
kralj Matjaž si izbira raj.
Gori in doli, tretjič okoli —
kralj Matjaž si Alenko izvóli.
Trikrat po sredi, četrtrič na kraj:
„Kralj Matjaž, Alenko nazáj!“
Rôke navzkrižem — križa — kraža —
Turki, lovite kralja Matjaža!
Bijmo s petami — tok, tok, tok!
Konjič Matjažev — skok na skok.

Vrabei in strašilo.

Čiv - čiv, čiv - čiv,
še dolgo bom živ,
živ - žav, živ - žav,
še dolgo bom zdrav :
na sredi polja
tri vreče prosá !

Čiv - čiv, živ - žav,
vse prav? Vse prav!

Civ - čiv, čiv - čiv,
saj nisem jaz kriv,
živ - žav, živ - žav,
če mož je brljav,
če metlo ima,
pa mēsti ne zna.

Čiv - čiv, živ - žav,
vse prav? Vse prav!

Kroparji.

Kdo pa tisti so štokljači?
To so kropenski kovači,
to žebjarji so iz Kroke,
hodijo ko v mlinu stope:
cop — cop — cop,
lop — lop — lop!

Kdo pa tisti so trkljači?
To so kropenski kovači;
kladivo jim v roki pleše,
pesmi poje, iskre kreše:
plenk — plenk — plenk,
žvenk — žvenk — žvenk!

Zvonovi.

Bim - bim, bim - bim!

Jaz dan zvonim,
na okna vsa trkam,
zaspance budim,
budim — bim - bim!

Bam - bam, bam - bam!

Jaz solnea vam dam,
en pehar za polje,
en pehar za hram
ga dam — bam - bam!

Bom - bom, bom - bom!

Kje tvoj je dom?
Kdor pot si izgrešil,
jaz vodil te bom
na dom — bom - bom!

1910
MICHIGAN
MAY 10 1910

211

102 B
OMLADINA
5161